

Eero Suutari kok

Kirjallinen kysymys kuljettajayrittäjien kuljettajapalvelun myymisestä työsuoritteena

Eduskunnan puhemiehelle

Metsäalan kuljetusyrittäjien mukaan puutavara-auton ammattikuljettajien tarve kasvaa, mutta yrittäjien määrä vähenee. Ammattikuljettajien eläköityminen ja uusien alalle haluavien väheneminen pienentävät kuljettajayrittäjien määrää huolestuttavasti.

Sellun tuotanto Suomessa on ollut tasaisessa kasvussa koko 2010-luvun ja tulee kasvamaan jatkossa selluteollisuuden uusien tehdasinvestointien ansiosta. Kasvanut tuotanto asettaa vaatimuksia myös hankintaketjulle. Tehtaiden toiminnan kannalta ensiarvoisen tärkeää on, että puuntoimitukset kulkevat ongelmitta.

Kuljettajapulaan yhtenä ratkaisuna olisi ammattikuljettajayrittäjien kuljettajapalvelun myynnin helpottaminen. Tällä hetkellä kuljettajayrittäjän ei ole mahdollista myydä ainoastaan kuljettajapalveluaan työsuorituksena yritykselle, joka omistaa kuljetuskaluston. Käytännössä ammattikuljettajayrittäjän on kuljettajapalveluaan myydäkseen joko hankittava kuljettamiseen käytettävä kalusto tai perustettava henkilöstövuokrausyritys, joka vuokraa kuljettajan toisen yrityksen palvelukseen.

Henkilöstövuokrauksessa henkilöiden vuokraaminen kuljettajapalveluihin on mahdollista, mutta tällöin käyttäjäyritysten lukumäärän on verohallinnon vakiintuneen käytännön mukaan oltava kolme. Jotta yritystä voitaisiin verohallinnon linjausten mukaisesti pitää henkilöstövuokrausyrityksenä, on myös vuokratyösuhteita oltava vähintään kolme.

Asiaa on käsitelty Turun hallinto-oikeuden ratkaisussa 13/0391/3:

Oikeuskysymyksenä oli, olivatko kahdelle ennakkoperintärekisteriin merkitylle yrittäjälle kuljetusliikkeen autojen ajamisesta maksetut suoritukset palkkaa vai työkorvausta.

Hallinto-oikeus totesi, ettei ennakkoperintälaissa määritellä siinä tarkoitettua työsuhteen käsitettä, eikä ennakkoperintälaissa ole viittausta muuhun lainsäädäntöön. Ratkaistaessa, onko muodostunut ennakkoperintälaissa tarkoitettu työsuhde, kiinnitetään kuitenkin huomiota samoihin kriteereihin kuin työ-oikeuden tulkinnoissa. Ennakkoperintälakia koskevassa oikeuskäytännössä on siten palkan ja työkorvauksen rajaa vedettäessä kiinnitetty huomiota muun muassa työn johto- ja valvontaoikeuteen, työvälineiden omistamiseen, yrittäjäriskien, vastuuseen, maksettavan korvauksen määräytymiseen ja sosiaaliturvan jär-

Kirjallinen kysymys KK 114/2018 vp

jestämiseen. Eri tekijät ovat painoarvoltaan erilaisia ja ratkaisu tehdään kokonaisarviointina. Osapuolten ilmaisema käsitys ei ole ratkaiseva, jos tosiasiat eivät tue sitä.

Kyseessä olevilla yrittäjillä ei ollut omaa kuljetuskalustoa eikä liikennelupaa, vaan toiminta käsitti pelkästään yrittäjien ajosuoritteen. Palvelun ostanut yritys ei esittänyt selvitystä siitä, että palvelun myyvien yrittäjien työsuoritusten johto ja valvonta olisi tosiasiasa poikennut työsopimuksen nojalla työskennelleistä kuljettajista. Hallinto-oikeus katsoi, että palvelun myyvien yrittäjien työstä maksettuja korvauksia oli siten yhtiön esittämistä työkorvaukseksi katsomista puoltavista seikoista huolimatta kokonaisuutena arvioiden pidettävä ennakkoperintälaissa tarkoitettuina työsuhteen perusteella maksettuina palkkoina.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Miksi ammattikuljettaja ei voi myydä työsuoritettaan toiselle yritykselle samaan tapaan kuin muut ammattitaitoaan myyvät ammatinharjoittajat ja

mitä hallitus aikoo tehdä helpottaakseen ammattikuljettajien työsuoritteen myymistä?

Helsingissä 3.4.2018

Eero Suutari kok